

عنوان مقاله:

شفافیت لابی گری در بخش عمومی

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

علی علاءالدینی - دانشجوی مقطع دکترای مدیریت دولتی - خط مشی گذاری عمومی

خلاصه مقاله:

لابی بمعنای تاثیرگذاری افراد، شرکت ها و موسسات خارج از بخش عمومی بر نظرات، دیدگاه ها، تصمیمات، سیاست ها و قوانین موضوعه مقامات دولت بمنظور کسب منفعت و با انگیزه های مختلف است. علیرغم ذهنیت منفی موجود درباره آن، کارکردهای مثبتی در بهبود و ارتقاء سیاست های عمومی داشته و دارد. لابی گری در قرن جدید یک فعالیت مهم و لابی گر مکمل سیاست گذار در فرآیند سیاست گذاری عمومی و یک عنصر موثر در بهبود سیاست های عمومی به نفع شهروندان است. کشورهای پیشرو در توسعه نظامات حکمرانی، لابی گری را به رسمیت شناخته و با نظام مند و قانونمند کردن آن سعی در استفاده از جنبه های مثبت آن دارند. آنها با وضع قوانین مرتبط با لابی گری، اقدام به شفاف سازی اقدامات لابی نموده اند تا از بروز فسادهای احتمالی جلوگیری نمایند. در این قوانین لایسته ها و حوزه های لابی مجاز آنها شناسایی و ساماندهی شده و لابی گران مجاز باید لابی های خود را در سامانه های مرتبط ثبت نمایند. همچنین مقامات دولتی فقط می توانند با لابی گران مجاز لابی کنند و با اجرای ضوابط دستورکار باز و ثبت خاطرات کاری روزانه، مردم و نخبگان را از مجموعه ملاقات ها و جلسات خود با لابی گران آگاه نمایند. مشاوران و رسانه های اجتماعی غیردولتی نیز بعنوان اثرگذار بر تصمیمات دولت نیز باید شفاف باشند تا سوگیری تاثیرات آنها رصد شود. امروزه وجود لابی در بخش عمومی کشور بر کسی پوشیده نیست و لازم است تا قوانینی بمنظور ساماندهی و شفاف سازی آن وضع گردد.

کلمات کلیدی:

لابی، لابی گری، شفافیت، فساد، سیاست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1673204>

